

lille Exempel. Lad mig tage to Mand, den ene har netop de 2,400 Kr., som ere Grændsen, medens den anden har dobbelt saa meget. Saa skal den første svare i Skat 72 Kr. og den anden 144 Kr., men den, som skal betale de 72 Kr., sidder maasse saaledes i det, at han døier haardt med at slaa sig igjennem, og dernæst kan det jo være, at de to Mand behøve lige meget til Forsørgelse af deres Familie, saa at den, der har de 2,400 Kr., intet Overflud har, medens den Anden har et Overflud af 2,400 Kr. Jeg finder, at det ikke er rigtigt, at han kun skal svare dobbelt saa meget som den Første. — Med Hensyn til § 4 har jeg ogsaa en temmelig væsentlig Indvending, nemlig den, at Egningskommissionen ikke maa tage Hensyn til særlige Forhold, saasom de den Enkelte som Familieforsørger paa Grund af Gjæld eller andet Egnende paahvilende Byrder, naar ikke Vedkommende har brugt Selvangivelse og derhos samtidig har indgivet en paa Grunde støttet Begjæring derom. Jeg kan ikke godt være med til at stemme for en saadan Bestemmelse, jeg finder, at det er rimeligt, at enhver Statteholder har Ret til at fordrø, at der skal tages Hensyn til de særlige, trykkende Forhold, han lever under, og at der, naar han gjør opmærksom paa dem, enten det saa sker før eller efter Statteansættelsen, bør tages Hensyn dertil. Jeg finder ikke, at det er rigtigt, at han skal anjøre om, hvad der maaste er hans Ret. — Der kunde være enkelte andre Bemærkninger, jeg kunde have at gjøre. Navnlig er der i § 9, sidste Stykke, en Bestemmelse, der lyder saaledes: „De, der saaledes tilflytte Kommunen i Statteaarets Løb, blive stattepligtige til denne fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaned.“ Jeg tror ikke, at denne Bestemmelse er heldig. Den vil nemlig føre til, at en Mand i flere Tilfælde kan blive stattepligtig i to Kommuner paa en Gang. For øvrigt skal jeg ikke opholde mig videre ved Lovforslaget enkelte Bestemmelser, men blot tilføie, at de Bemærkninger, jeg her gjør mod enkelte af dem, ikke udelukke, at jeg kan stemme for Sagens videre Fremme. Jeg vil derfor stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling.

Mænen: Den ærede Taler udtalte forleden ved Behandlingen af et andet Lov-

forslag saa smukt, at han ikke vilde indlade sig paa at medtage uvedkommende Ting under Behandlingen af en Sag. Jeg tror, at dersom det ærede Medlem havde fulgt denne fortræffelige Regel i Almindelighed og ogsaa havde fulgt den ved denne Veilighed, kunde han have sparet sig en god Del af de Bemærkninger, han fremførte, thi det forekommer mig egentlig, at de ikke havde Noget med det foreliggende Lovforslag at gjøre. Derimod vedrørte de et andet Lovforslag, som vi en Gang have haft til Behandling her i Thinget, og da det forekommer mig, at den ærede Talers Meddelelser angaaende dette Lovforslags Skjæbne vare i høieste Grad ufuldstændige, skal jeg tillade mig at føie et Supplement dertil, for at det høie Thing ikke skal faae et ensidigt Syn paa dette Lovforslags Behandling. Da Lovforslaget kom herind i Thinget, anerkjendte vi, som det blev udtalt, i høi Grad Ustjævnheden af denne Reforms Fremme vedrørende den interkommunale Skat, men det Lovforslag, der blev sendt os herind, manglede fuldstændig det statistiske Grundlag, som vi nødvendigvis maatte have for med Sikkerhed at kunne lovgive angaaende dette Emne og navnlig lovgive saaledes, at vi ikke gjorde en aldeles uforvarlig Uret ved at fastsætte Hartkornskattens kommunale Beløb pr. Tønde. Der maatte vi nødvendigvis have en Statistik at gaa efter, der sagde os, ikke hvad man kunde „antage, tro eller mene“, men hvad man vidste, at den var i de forskjellige Sogne i Landet. Der var med andre Ord ved dette Lovforslag fuldstændig den samme Mangel som ved det sidste, vi har haft at gjøre med, det var uforberedt og uoplyst og savnede ganske det Grundlag, Lovgivningsmagten maa have for at kunne lovgive angaaende et saadant i Henseende til Mit og Dit betydningsfuldt Lovforslag. Der var da ikke Andet at gjøre, end at vi bad Regjeringen have sin Opmærksomhed henvendt paa at tilvejebringe det Grundlag, som vi den Gang savnede. Dette blev ogsaa udtalt i den omtalte Dagsorden, og Regjeringen kom dette Ønske i Møde. Den ærede Taler sagde, at han ikke vidste Noget om, hvilke Oplysninger Regjeringen havde indhentet, men her er det navnlig, den ærede Talers Husommelse svigter. Thi det er senere blevet berørt under Forhandlingerne her, at